חוק בתי דין דתיים (מניעת הפרעה) (תיקון), תשל״ט–1979

בחוק בתי דין דתיים (מניעת הפרעה), תשכ״ה-1965 ו, במקום סעיף 2 יבוא:

החלפת סעיף 2

.1

"איסור הפרעה

- 2. (א) אדם העושה אחד המעשים שלהלן בעת דיוני בית הדין, באולם בית הדין, בלשכתו של דיין, קאדי או קאדי מד׳הב או סמוך למקום הדיון, רשאי בית הדין לצוות על הרחקתו, ורשאי הוא, לאחר שהתרה באדם להימנע מהפרעה והוא לא שעה להתראה, להענישו על אתר בקנס או במאסר עד שלושה חדשים:
- (1) מתנהג כדרך של אלימות או איומים או כדרך פרועה או מבישה:
- (2) מקים רעש כדי להביע הסכמה או אי הסכמה לפעולה משפטית או להחלטה של בית דין;
- (3) מאיים על פקיד בית הדין או מפריע לו בצורה אחרת למלא תפקידו;
  - (4) מפריע בדרך אחרת לדיוני בית הדין.
- (ב) על עונש שהוטל לפי סעיף קטן (א) יתן בית הדין מיד הודעה בכתב לנשיא בית המשפט העליון; הנשיא, או שופט אחר של בית המשפט העליון שהנשיא קבע לכך, רשאי, לאחר שזימן את הנידון אם ביקש זאת, לבטל את העונש או לשנותו לקולה.
- (ג) סעיף זה לא יחול על מי שנתון באותו ענין לשיפוט משמעתי על פי חוק לשכת עורכי הדין, תשכ״א–1961, והוא נמצא באולם בית הדין לרגל תפקידו.״

אהרן אבוחצירא שר הדתות

מנחם בגין ראש הממשלה

> יצחק נכון נשיא המדינה

[•] נתקבל בכנסת ביום כ"ג בטבת תשל"ט (22 בינואר 1979); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ה 1366, תשל"ת, עמ' 353.

¹ ס"ח תשכ"ה, עמ' 115.

² ס"ח תשכ"א, עמ' 187.